

Bob Proctor

Chuyện Ba Số 3

Tôi vẫn thường điều khiển các buổi hội thảo vào cuối tuần tại Deerhurst Lodge, bắc Toronto. Vào một đêm, cơn bão đã quét ngang một thị trấn nhỏ ở phía bắc chúng tôi, Barrie, giết hại nhiều người và thiệt hại lên đến hàng triệu đô la. Vào đêm Chủ nhật, trên đường về nhà, tôi dừng xe khi chạy ngang qua Barrie. Tôi dừng lại bên đường cao tốc và nhìn quanh. Ngõn ngang. Khắp mọi nơi đều là những căn nhà đổ nát và những chiếc xe bị lật ngược.

Cũng vào đêm đó, Bob Templeton cũng chạy trên con đường cao tốc đó. Cũng như tôi, anh ấy cũng dừng lại để xem sự thiệt hại do thiên tai tạo ra, nhưng suy nghĩ của anh ấy hơn tôi nhiều. Bob là phó chủ tịch của Telemedia Communications, công ty sở hữu một loạt các đài phát thanh ở Ontario và Quebec. Anh ấy nghĩ rằng có thể giúp được những con người khốn khổ này với các đài phát thanh mà công ty anh có.

Đêm kế tiếp, tôi lại điều khiển một hội thảo khác ở Toronto. Bob Templeton và Bob Johnson, một phó chủ tịch khác của Telemedia, cùng đến và họp với nhau. Họ chia sẻ với nhau suy nghĩ rằng chắc chắn có điều gì đó mà họ có thể làm cho người dân Barrie. Sau hội thảo chúng tôi cùng đến văn phòng của Bob. Anh ấy được tất cả mọi người ủy nhiệm trong việc tìm ra phương pháp giúp đỡ mọi người bị thiệt hại sau cơn bão.

Vào tối thứ Sáu, anh ta gọi toàn bộ cấp lãnh đạo của Telemedia vào phòng của anh. Ở phía trên cùng tấm bảng anh viết ba số 3. Anh nói với các vị lãnh đạo "Bằng cách nào các anh có thể kêu gọi được 3 triệu đô trong 3 giờ và chuẩn bị việc này chỉ trong vòng 3

ngày là chuyển số tiền đó cho người dân Barrie vừa gặp thiên tai?"
Cả phòng im phăng phắc. Cuối cùng một người lên tiếng
"Templeton, anh điên rồi. Không có cách nào để làm được điều
đó."

Bob nói "Chờ chút xíu, Tôi không hỏi các anh là chúng ta có thể
hay chúng ta nên. Tôi chỉ hỏi là các anh có muốn không." Tất cả
đều nói "Chắc chắn là chúng tôi muốn mà." Anh ấy liền gạch dọc
chia đôi tấm bảng ra làm 2 phần. Một bên anh viết "Tại sao chúng
ta không thể". Bên kia anh viết "Bằng cách nào chúng ta có thể".

"Tôi sẽ xóa phần Tại sao chúng ta không thể. Chúng ta không phí
thời gian cho việc suy nghĩ tại sao chúng ta không thể. Nó vô giá
trị. Phía bên kia chúng ta sẽ ghi ra toàn bộ những ý kiến chúng ta
nghĩ ra bằng cách nào chúng ta có thể làm được. Chúng ta sẽ không
ra khỏi phòng cho đến khi chúng ta chưa tìm ra cách." Cả phòng
lại chìm vào im lặng.

Cuối cùng một người nói "Chúng ta có thể làm một buổi phát
thanh trên khắp Canada."

Bob nói "Đó là ý kiến rất tuyệt," và ghi nó lên bảng.

Trước khi anh viết xong đã có người nói "Anh không thể làm buổi
phát thanh trên toàn Canada được. Chúng ta không có các đài radio
trên toàn Canada." Đó thật sự là một lời phản đối hợp lý. Họ chỉ có
đài tại Ontario và Quebec.

Templeton nói "Đó là cái ta có thể làm. Ý kiến đó vẫn ở lại."
Nhưng thật sự lời phản đối đó rất mạnh vì các đài radio cạnh tranh
nhau dữ dội. Họ không chịu hợp tác với nhau và gần như là không
thể làm được điều đó nếu chỉ theo cách suy nghĩ thông thường.

Bất ngờ một người đề nghị "Anh có thể mời Harvey Kirk và Lloyd
Robertson, những tên tuổi lớn nhất trong ngành truyền thông ở
Canada hướng dẫn chương trình." Từ thời điểm đó, ù biết bao

nhieu ý kiến sáng tạo đã được nghĩ ra nhanh chóng và mạnh mẽ đến kỳ diệu.

Đó là vào thứ Sáu. Vào thứ Ba họ có một chương trình phát thanh khổng lồ. Có 50 đài phát radio trên toàn quốc đồng ý phát tiếp sóng chương trình. Chẳng ai chú ý đến việc ai có lợi trong chuyện này ngoài chuyện làm sao người dân ở Barrie có được tiền. Harvey Kirk và Lloyd Robertson hướng dẫn chương trình và họ thành công trong việc kêu gọi được 3 triệu đô la cho những người dân gặp thiên tai trong 3 giờ và trong vòng 3 ngày.

Bạn thấy đó, bạn có thể làm được mọi điều nếu bạn tập trung vào việc bằng cách nào đạt được điều đó hơn là vào những điều tại sao bạn không làm được nó.